

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz - Magyar Polgári Szövetség
Képviselőcsoportja

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: K/12479.

Érkezett: 2004 NOV 04.

Írásbeli kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés Elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

„*Mutat-e kiutat az Európai Unió a 22-es csapdájából?*” címmel a Házasabály 91.§-a alapján kérdést kívánok benyújtani Németh Imre földművelésügyi miniszter úrhoz.

A kérdésre írásban kérem a választát.

Tisztelt Miniszter Úr!

Az idei időjárás-amellett, hogy helyenként szélsőséges megnyilvánulásaival komoly lokális károkat okozott-igen kedvezően hatott a gabonafélékre, így rekordtermést takaríthattak be a gazdák. A korábbi években hasonlóan magas termésátlagok esetén olyan alacsonyra estek az árak, hogy az önköltséget alig meghaladó bevételt könyvelhettek el a mezőgazdászok, gyenge termés esetén hiába volt az ár magas, a kevés eladnivaló miatt nullszaldós vagy veszteséges volt a többség gazdálkodása. Ennek a huszonkettes csapdájához hasonló helyzetnek a megoldását várták a mezőgazdaságból élők Magyarország Európai Unióhoz való csatlakozásától.

Úgy értesültem, hogy több, mint nyolcmillió tonna gabonára nincs szükség a belföldi piacon, és az unióban, illetve azon kívül is pangó piac és alacsony árak a jellemzőek. Ez szerencsére most már nem elsősorban a mi vállunkat nyomó gond, a túltermelést uniós szinten kell megoldani. Vannak azonban az intervenciós felvásárlásnak olyan sajátosságai, amik hazai intézkedéseket sürgetnek. Az egyik ilyen, hogy a minimálisan felajánlható gabonamennyiség 80 tonna-kivéve a durumbúzát, amely esetében 10 tonna-, tehát Békés megye átlagtermését figyelembe véve legalább 15 hektár területtel kell rendelkezni ahhoz, hogy ez a lehetőséget ki lehessen használni. Választókerületemben ennél kisebb területen is termelnek- általában

kényszerből, hogy a föld ne maradjon parlagon- gabonát, ezek a termelők ezen az úton nem tudják kihasználni az unió nyújtotta esélyt. S mivel a gabonakereskedelem lényegében áll, a kínálati piacon nem tudják értékesíteni árujukat, raktáraik alig vannak, tehát rendkívül nehéz a helyzetük.

Az ennél nagyobb területen, de gépek híján gépi bér munka-szolgáltatókra szoruló gazdák legsúlyosabb problémája, hogy a szolgáltató- általában a tsz vagy jogutódja- jó pénzért minden munkát elvégez, betakarításkor viszont ezeket a viszonylag kisebb területeket hagyja a legutoljára. Az idei csapadékos nyáron ez súlyos minőségi problémákat okozhatott. Ennek következtében már a búza átvételekor kaptam olyan híreket, hogy a kisebb termelők gabonájával szemben minőségi kifogásokat támasztanak, a gazdák szerint alaptalanul, csak azért, mert kevés a kapacitás, és kell a hely a nagyobb termelőknek. Most pedig jön a szintén kimagasló terméseredményű kukorica, és sok és sok gazda attól fél, nem jut számára hely az intervenciós raktárakban.

Tisztelt Miniszter Úr!

-Tervezi- e a tárca az intervenciós támogatásból kicsinységük miatt kimaradt gazdák megsegítését, ha igen, hogyan?

-Van- e megfelelő nagyságú tárolókapacitás hazánkban?

-Mikor fogják a gazdák felajánlott gabonájukat ellenértékét megkapni?

- Egy korábbi kérdésben már megkérdeztem Öntől, de akkor nem kaptam választ, ezért újra kérdezem: Van- e helyük az Ön mezőgazdaságról alkotott képében az esetenként a viszonylag kis területen gazdálkodóknak, akik főállásukból szervezett jövedelmüket egészítik ki e tevékenységgel?

Tisztelettel várom válaszát.

Budapest, 2004. november 4.

Erdős Norbert